

lært af Erfaringerne fra Fortiden, at vi netop bar os ad, som vi gjorde. Men jeg skulde egentlig ogsaa tro, at naar Ministeren fremdrog det, var det for at nævne disse Forhold som et lysende Eksempel for andre ligestillede. Forholdet er det, at hvert 7de Aar — hvert 7de Aar —, det er altsaa ikke saaledes, som man muligvis kunde tænke, at en enkelt Fæst et enkelt Aar kunde give et saadant Overskud — har man foranstaltet en Skytte- og Gymnastikfæst for hele Landet, undertiden har man endog indbudt Repræsentanter fra Sverige og Norge til at deltage i disse Fæster. En saadan Fæst afholdtes i 1894 i Odense; den gav imidlertid et Underskud paa 2 700 Kr. 7 Aar efter, i 1901, afholdtes igen en Fæst, denne Gang i København; den gav et Underskud paa 1 500 Kr. Endelig var der i 1908 en Fæst i Silkeborg, som gav et Underskud paa 6 084 Kr. Vi er altsaa oppe paa et samlet Underskud paa over 10 000 Kr. Saa kom Krigen, og der kunde ikke holdes samlede Fæster. Derfor var der et Ophold fra 1908 til 1921. Da holdt man den næste store Amtsskyttefæst. Den var begunstiget af et overordentlig smukt Vejr. Den holdtes i Fredericia, og jeg kunde tænke mig, at ogsaa dette historiske Sted bidrog til at trække en Mængde Tilskuere og tilreisende til. Og endelig var det nu efter Krigen muligt, at ogsaa de sønderjydske Skytter og Gymnaster kunde komme til at deltage i den fælles store Fæst. Alt dette tilsammen bevirkede, at man fik en Fæst, som ganske vist gav et Overskud paa 7 000 Kr., og Overbestyrelsen og Skytternes Repræsentanter var enige om, at dette Overskud skulde lægges til Side, fordi man vidste fra tidligere Tid, at det meget vel kunde hænde, at saadanne store samlede Fæster gav et ret betydeligt Underskud. Hvis man vil lægge Underskuddene fra tidligere sammen med det Overskud, denne Fæst gav, vil man se, at der alligevel bliver et Underskud. Det forholder sig altsaa fuldkommen rigtigt, hvad jeg sagde, at den Slags Fæster, som de danske Skytte- og Gymnastikforeninger afholder, ikke kan give noget ind i den fælles Kasse. Det er langt snarere saaledes, at de enkelte Foreninger har meget betydelige Udgifter. Jeg har i nogle og tyve Aar været Formand for Frederiksberg Amts Skytte- og Gymnastikforening, og dær er man efterhaanden kommet saa vidt, at de Skydebaner, man havde, ikke mere kan benyttes, saa at man maa anvende ca. 7 000 Kr. til at indrette nye, og dette Beløb tilvejebringes udelukkende ved frivillige Bidrag fra Skytter og Gymna-

ster. Jeg tror, at det Billede af en forholdsvis Velstand, som den højtærede Indenrigsminister oprullede for os, ingeniunde giver det rette Billede af Tilstanden.

Den højtærede Minister sagde endvidere med Hensyn til det Forhold, jeg havde omtalt, at man havde nedsat Tilskuddet til Ammunition og Rifler under Hensyn til det forventede Prisfald, og at det ikke var rigtigt, naar jeg sagde, at det var det eneste Sted paa Finanslovforslaget, hvor man forud diskonterede et Prisfald, thi man havde jo gjort noget lignende ved den vedtagne Lov om Brændselshjælp til Aldersrentenydere. Det sidste er rigtigt. Men jeg har heller ikke sagt, at man ikke havde gjort det, jeg har sagt, at paa det foreliggende Finanslovsforslag er det det eneste Sted. Det var blot det, jeg sagde, og det er altsaa rigtigt, hvad jeg har sagt.

Den højtærede Indenrigsminister henstiller, at man ikke drager politiske Forhold ind i disse Foreninger. Det er en ganske overflødig Henstilling. Der har saa vidt mig bekendt — og jeg har dog været Medlem i mange Aar — efter den storpolitiske Surd aldrig været talt Politik i disse Foreninger. Vi har Medlemmer tilhørende alle de forskellige politiske Partier, ja, jeg kunde sige alle Afskygninger indenfor de politiske Partier, men der tales aldrig Politik; der berøres kun Emner, der kan samle os alle sammen. Der holdes Foredrag og synges de Sange, alle kan være med til at synge, og Bestræbelserne rettes i det hele taget paa at skaffe vort Fædreland en sund, kæk og frejdig Ungdom og at give denne Ungdom baade legemlig og aandelig Styrke, og jeg skulde tro, at det er Formaal, man fra alle Sider gerne vil støtte, og som man derfor ikke i en vanskelig Tid netop skal slaa ned paa og beskære. Jeg sætter derfor min Lid til Finansudvalget, at man dær, som i Fjor, vil rette noget paa den haarde Medfart, disse Foreninger har faaet paa Finanslovforslaget fra den højtærede Indenrigsministers og maaske ogsaa fra den højtærede Finansministers Side.

Jeg rettede en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister om, at der maatte blive tilstaaet Gentofte Kommune Bibliotekstilskud i Henhold til Bibliotekslovens § 6. Jeg gjorde opmærksom paa, at det tidligere var anbefalet, at dette Bibliotek fik dette Tilskud, og at denne Anbefaling er udstedt af Biblioteksraadet. Den højtærede Minister gjorde, selvfølgelig rigtigt opmærksom paa, at Biblioteksraadet ikke bevilger, Biblioteksraadet indstiller, og Ministeriet træffer Beslutning om, hvorvidt